

гос.Економіка. Управління. Інновації. Випуск № 2 (10), 2017 ун-т // ОГУ. Центр Інтернет. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://newasp.omskreg.ru/bekryash/contents.htm>.

7. Тіньова економіка в Україні: масштаби та напрями подолання: аналіг. доп. / Т. А. Тишук, Ю. М. Харазішвілі, О. В. Іванов; за заг. ред. Я. А. Жаліла. – К.: НІСД, 2018. – 96 с.

Ключові слова: Тіньова економіка, тінізація, кризові явища, детінізація, національна економіка.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Штуца В. М.

Наливайченко Валерія Олегівна

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

В жодній з країн світу не існує ідеальної податкової системи, яка повністю позбавлена недоліків. Всім відомо, що сплата податків викликає значне незадоволення громадян, проте ні одна держава не буде в змозі ефективно функціонувати без належного податкового механізму, тобто необхідно створити сприятливі умови для агентів. З метою досягнення економічного розвитку і запроваджуються податки, що є вирівнюванням доходів фізичних і юридичних осіб.

На сьогоднішній день Україна належить до типу країн з економікою перехідного типу, проте вона прагне до запровадження економіки ринкового типу та формування ринкових структур, які є характерними для економічно розвинених країн. А в умовах ринкових відносин податкова система значно впливає на фінансовий стан суб'єктів господарювання. Тому в нашій державі працюють над тим, щоб побудувати таку податкову систему, яка б забезпечила оптимальне конкурентне середовище для бізнесу та стала регулятором доходів та витрат держави.

Наразі існує певна кількість недоліків, які гальмують вдосконалення податкової системи та оптимізація податкового навантаження є одним з них. Надмірне оподаткування сприяє тінізації економіки та відтоку національних капіталів за кордон, а оскільки в нашій державі відсутнє стабільне податкове законодавство, то зростає тінізація економіки та знижується рівень економічного розвитку України. Вже досить довгий час Україна за показником обтяжливості поступається всім країнам, окрім Білорусії. Податкова система обтяжлива дрібними податка-

ми, витратами на облік, їхній контроль та адміністрування перевищують надходження від їх сплати. Така кількість платежів та кількість часу, що використовується на їх оформлення дуже гальмують розвиток підприємницької діяльності та стримують конкуренцію на ринку товарів та послуг [1]. Проте, обтяжливність податкової системи визначається не лише величиною податкових ставок, а й нестабільністю, заплутаністю нашої системи податкового законодавства, що є другою проблемою.

Нормативно-правова база щодо регулювання податкових відносин дуже складна та нестабільна. Це спричиняє ускладнення процедур балансу прав і відповідальності між платниками податків та податковими органами, а відсутність балансу, в свою чергу, спричиняє незахищеність, тобто ухилення від сплати податків. Станом на поточний рік, майже всі підприємства стали порушниками законів [2].

Третьою проблемою податкової системи України є нерациональний розподіл пільг. Поширеним явищем в Україні стало явище перекладання тягарю податкового тиску на підприємства, що функціонують легально та прибутково. Тобто, керівники таких компаній шукають шляхи отримання податкових пільг замість того, щоб стимулювати підвищення ефективності своїх підприємств. А ті підприємства, які потребують фінансів для освоєння нових ринків, технологій змушені платити більшу частину податків. Пільгами користуються ті підприємства, які не провокують зростання конкурентоспроможності національної економіки. Наслідком цього є поява національної олігархії.

Останньою проблемою є проблема податку на додану вартість (ПДВ). Підприємства сплачують та дуже довго чекають повернення податку на додану вартість з бюджету і знову ж таки він повертається «вибірково», що негативно впливає на конкурентоспроможність економіки України.

Отже, для усунення даних проблем та вдосконалення податкової системи України, необхідно:

- Впровадити рівність всіх платників податків, тобто не повинно бути ніякої дискримінації в цьому питанні, треба сформувати відповідальне ставлення платників до своїх зобов'язань;
- Шляхом запровадження інвестиційно-інноваційних технологій, регулюючий потенціал податкової системи підвищиться [3].

Список використаних джерел

1. Филок Г.М. Вплив бюджетно-податкової політики на трансформацію ринкових структур в Україні *Фінанси України*, №5. – 2009. – Ст. 20.
2. Ісаченкова О.Г., Шунькіна Г.О. Шляхи удосконалення податкової системи України.
3. Попова В.В. Особливості вдосконалення податкової політики України в контексті євроінтеграції: аналіз теоретичних підходів: автореф. дис. канд. наук

з держ. управл. :25.00.02 /Вікторія Вікторівна Попова; ДВНЗ «Нац. академія держ. управління при Президентові України» – Київ, 2016 – Ст. 14.

Ключові слова: податок, податкове право, податкова система, податок на додану вартість.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Штуца В. М.

Островская Дарья Викторовна

студентка 4-го курсу соціально-правового факультета
Національного університету «Одеська юридическа академія»

ПРОБЛЕМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ

Наука выполняет в современных условиях роль главного экономического фактора в обществе и требует надлежащего обеспечения развития научно-технической сферы Украины. Вопрос состояния развития науки и научно-технической сферы поднимался в ходе парламентских слушаний. Был сделан вывод, что законодательство, которое было создано в этой сфере в первое десятилетие независимой Украины, создало благоприятные условия для развития отечественной науки и экономики. Но в дальнейшем утратило роль стимулирующего фактора развития науки, потому что должным образом не позволило сформировать структуру государственной поддержки инновационной деятельности в Украине как целостной системы с эффективным механизмом реализации благоприятных решений [1]. Также инновации требуют благоприятной социально-экономической среды, что предполагает наличие законодательного обеспечения функционирования национальной инновационной системы в целом, инновационных структур производства, а также внедрения наукоемкой конкурентоспособной продукции. Наиболее распространенным видом инновационной структуры организационного типа является инновационное предприятие или его объединение. Именно оно разрабатывает, производит и реализует инновационные продукты или услуги. Их объем в денежном выражении превышает 70 % общего объема продукции, услуг и может функционировать как инновационный центр (ст. 16 Закона Украины «Об инновационной деятельности» [2]).

Формирование разветвленной системы инновационных предприятий – дань времени. В частности, появление инновационных центров при высших учебных заведениях связано, прежде всего, с несовершенством действующего законодательства, которое не позволяет непосредственно заниматься реализацией собственных разработок. Поэтому